

Biblické texty:

Izajáš 7,10-17: Hospodin promluvil znovu k Achazovi: „Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, buď dole z hlubin nebo nahoře z výšin.“ Achaz odpověděl: „Nechci žádat a nebudu pokoušet Hospodina.“ I řekl Izajáš: „Slyšte, dome Davidův! Což je vám málo zkoušet trpělivost lidí, že chcete zkoušet i trpělivost mého Boha? Proto vám dá znamení sám Panovník: Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh).“

List Římanům 1,1-7: Pavel, služebník Krista Ježíše, povoláný za apoštola, vyvolený ke zvěstování Božího evangelia, jež Bůh ústy svých proroků předem zaslíbil ve svatých Písmech, evangelia o jeho Synu, který tělem pocházel z rodu Davidova, ale Duchem svatým byl ve svém zmrtvýchvstání uveden do moci Božího Syna, evangelia o Ježíši Kristu, našem Pánu. Skrze něho jsme přijali milost apoštolského poslání, aby ke cti jeho jména uposlechly a uvěřily všechny národy; k nim patříte i vy, neboť jste byli povoláni Ježíšem Kristem. Všem vám v Římě, kdo jste Bohem milováni a povoláni ke svatosti: milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Matouš 1,18-25: Narození Ježíše Krista se událo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého. Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají. Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.“ To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka: „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel,“ to jest přeloženo „Bůh s námi“. Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu přikázal anděl Hospodinův, a přijal svou manželku k sobě. Ale nežili spolu, dokud neporodila syna; a dal mu jméno Ježíš.

Prorocství o dívce, která počne a porodí syna

Achaz byl judský král, který žil v druhé polovině 8. století. V té době zažívalo Judsko problémy s malými severními státy, ke kterým patřil i Severní Izrael. Tyto malé státy se snažily vytvořit koalici proti rozpínavé asyrské říši. Tlačily nejen diplomaticky, ale i vojensky na Judsko, aby s k této koalici přidalo. Jenže král Achaz byl váhavý a bál se do koalice vstoupit. V téhle chvíli přichází za králem prorok Izajáš a o tomhle setkání jsme četli. Achaz nechtěl slyšet Hospodinovo slovo a zabalil to do chytré odpovědi, že přece nebude pokoušet Hospodina žádostí o znamení. Rozhodl se pro své řešení, pro politický manévr, diplomatický tah. Vstoupil do přímého jednání s asyrským králem a nabídl se mu jako vazal. Tím získal jeho ochranu. Mohlo by se zdát, že to byl chytrý, moudrý tah. Zanechal tak ovšem ostatní státy včetně Severního Izraele bez pomoci. Protože se Achaz bál spolehnout na Hospodina, raději zradil a potopil i svého bratra – Sev. království. Skutečně Asyřané vyvrátili Damašek i Samaří, čímž byl završen konec Severního království.

Král Achaz dostává znamení od proroka Izajáše. Dívka počne a porodí syna a dá mu jméno **Immanuel** – to znamená **s námi Bůh**. Tady naše čtení končí, protože Matoušovo evangelium ho propojilo s Ježíšem. Snad na okraj bych řekla, že hebrejské „alma“ se do řečtiny překládá buď dívka nebo panna. Ale ani panna nedává důraz na panenství. To až naše doba. Ještě v 19. století téměř každá neprovdaná žena byla panna. Panna prostě znamenalo mladou dívku. (Slečna = panna)

Co znamenal ten text tehdy? Prorok věděl, že se narodí Achazovi dítě, o čemž král ještě nevěděl. Achazovi a jeho manželce je ohlášeno narození syna Chizkijáše. Znamení je v tom, že prorok o narození ví, ale král ještě ne. Chizkijáš byl dobrý král, poslouchal Hospodina, věrný král, kladně hodnocen proroky.

Přes mnoho století se přeneseme do doby, kdy je v Izraeli toužebně očekáván Mesiáš, Spasitel a Král. Vidíme, jak křesťané tomu Izajášovu slovu porozuměli. Podobně i my můžeme texty v Novém Zákoně pro sebe vnímat a přijmout. Nesmíme se však bát, ale plně spolehnout na Boží slovo. Ono mám moc se stát znovu slovem živým.

Immanuel – pravý Bůh a pravý člověk, slovo se stalo tělem, to slovo bylo na počátku, to slovo bylo Bůh a stalo se člověkem, přebývalo mezi námi. S námi v Ježíši je Bůh.

Ve Starém zákoně jde o znamení, v Novém Zákoně jde o hlubší smysl, v něm se znamení naplňuje.